דמסמע דשיריים דהוו שיני שיריים אבל הכא לא כתיב מלא והאמר לתוד דמסמע סלה כמלר מן הדם ימלה ומם תורה אור לא כמלר לוט מעכב והא דכתיבי הרי ויקרא ותניא אפרט שחסרה סלתה והחסרה שמנה וחסרה לבונתה אמרי התם כתיב והנותרת קרא יתירא מיצוי בממחה והטחרת ומסלתה חד למלוה וחד לעכב: קתני מיהת ומילה יב) דמה. תלמא דמילוי ומי מעכב בחטאת השוף דאיל ומלי מפגל בו כמו בהולה: לגדין קתני. דסמלקן מסמע לתרוייהו לחטאת השוף ותשלת השוף ומילה יג) דמה לא קתי מלא תשלת השוף דלית ביה הולה מלא מילוי אבל חטאת השוף דאיכא הולה מלחר בלא פגל בהולה לא מלי מפגל במילוי דמילוי לוט מעכב: מלם כמלר כרם. דמסמע דשיריים מעכבין: והא תנא דבי ר' ישמעאל הוה. בפרק לחזו מקומן (זבחים דף נב.): שיריים מעכבין. דפלוגתא דר' ישמעאל ורבי עקיבא היא דרבי ישמעאל אמר מעכבין ורבי עקיבא אמר אין מעכבין ואמר רב פפא הוה דבילי עלמא שיריים דעלמא לא מעכבין והכא בשיני חטאת השוף דהייט מילוי אינה ביעייהו רבי ישמעאל סבר מעכב ר"ע סבר לוט מעכב וקשיא דרבי ישמעאל אדר"ע: הרי הגלי מליבא דר' ישמעאל. ואלא הגא דהכא דתני אלם כמלר סבר מליבא דר' ישמעאל דמילוי לוט מעכב: **מתני'** מילה דמה חייבין עליה משום פגול. דמילוי שלת השוף יד) במקום זריקה דבמקום והאלה דחטאת השוף דלא כתיב (ה) אלא ונמלה דמו (ויקרא ג) והיינו מילוי קבע לה בפגול אם חשב עליו במליקה להקטירה חוץ לזמנה דכי מילה דמה קרבו מחייבו בפגול וחייבין עליה כרת וה"ה דבתר מילוי יש בו מחר ומומלה: ומועלין בה עד שתצא לבית הדשן. דכיון דסולה כליל ואין בה חיבר לכהנים לשלם מועלין בה עד שתשרף (ה) אלא מלוה דמה ונמלה דמו (ויקרא ג) והיינו מילוי קבע לה בפגול אם חשב עליו במליקה להקטירה חוץ לזמנה דכי מילה דמה קרבו מחייבו בפגול וחייבין עליה כרת וה"ה דבתר מילוי יש בו מחר ומומלה: ומועלין בה עד שתצא לבית הדשן. דכיון דסולה כליל ואין בה חיבר לכהנים לשלם מועלין בה עד שתשרף (ה) אלא מלוה דמה

[מנחות כז.]

פ"ח ל"ג

[זבחים סה:]

[שם נב.]

[גל עליה]

שם לה: קז:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה מילה וכו' אלא כתיב בשולת שוף אלא ונמלה: (ב) ר"ה קרמו וכו' לא סמוכים מבני ימים ולא יותר: (ג) ר"ה קרמו בתנוך וכו' לחם הפנים נאכל לתפנה לעבדה לאחר עבר סס"ד ותיכה לשמונה עמחן:

גליון הש"ס

גמ' כיון דכתיב ונכס. לכאורה נ"ל דכתיב ומכס את בגדיו ונכס בגדים לאחרים הה קלי על טוהלת הדשן אבל סקנא ונכס סכהן מייבי בחרומת הדשן ומי כתבו מפיל שמחל נלקומיו אות ס':

רבינו גרשום

מיצוי: הבי נמי שאם ניתותר. כשקמץ את המנחה הבי נמי שאם ניתותר שיר ואי לא לית לן בה. והתניא מסלתה ומשמנה. הוה יכול למיסר מסלתה ומשמן מאי מסלתה ומשמנה שיהא כל סלתה ומשמנה שלם ואפילו שירים: פרט לשחסר סלתה. ואפילו דשירים מעכב הבא נמי והנשאר בדם דמיצר נמי מעכב. לא דמי התם נמי מנחה כתיב והנותרת קרא יתירא דכתיב ביה והנותרת תרי ומבי שנה הכתוב בהו לעכב ס"ם לשחסר: הבא כתיב והנשאר. לתורה מסשמע שאם נשאר קתני מיהת ומיצה דמן מכלל דמשמע דשיצוי מעכב נמי בהמאת הטוף הראיל ומבי מסגל בנסיצוי:

לדדדין קתני. שמלקה מסשמע אתרוייהו אחטאת השוף ואשולת השוף ומיצה לא קתני אלא בשולת השוף דלית בה אלא מצוי אבל בחטאת השוף לא מצי מגל בסיצוי ולא מעכב: והא תני דבי ר' ישמעאל התם. בשרץ איהו מקומן של נביים: שירים מעכבין. דהכי קאמר התם שירים מעכבין איכא בינייהו ר' ישמעאל סבר מעכבין ואמר רב פפא התם דבלי עלמא שירים לא מעכבין והכא בסיצוי דחטאת השוף מעכב איכא בינייהו. מר סבר רבי ישמעאל מעכב. ומר סבר ר' עקיבא אינו מעכב וקשיא דר' ישמעאל אדר' ישמעאל: תרי תנאי אליבא דרבי ישמעאל. האי תנא דהכא סבר אליבא דרבי ישמעאל דמיצוי לא מעכב דאמר שאם נשאר יסצה: מיצה דמה חייב עליה משום פגול. דמיצוי דשולת השוף קאי בפקום זריקה דבחטאת והוצאת דחטאת השוף דלא כתיב בה אלא ונמצה דמה. ותניא מיצוי קבע לה בפגול אם חישב עליה בשליקה להקטירה חוץ לזמנה דכי מיצה דמה קרבו מחייבו בפגול: ואם אבל שוב שמנה חייב כרת. וה"ה דבתר הכי חייב עליה משום נותר ומבא: ומועלין בה עד שתצא לבית הדשן. דכיון דסולה כליל ואין בה חיבר לכהנים לשולם מועלין בה עד שתשרף כולה ותינגל מאחרת תרומת הדשן כדכתיב וחרים את הדשן אשר תאכל האש ושב שנעשה מצותה וריצאה לבית הדשן אל מתוך המחנה אין מועלין בה: פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים. הוו קדשי קדשים ואין בהן חיבר לכהנים כלל: והוצאת דשן קבועין. לפגול לכהן ואוכל מקן אם חישב עליהן בשעת שחיטה וכיון דלית בהו חיבר לכהנים מועלין בהן בבית הדשן חוץ לחומה דכי מיצה דמה קרבו מחייבין בפגול: עד שיתן דשן הבשר. עד שיתאכל הבשר דכיון דלשרפת קיימי לא נעשה מצותן עד שיתן הבשר: תעולה. וכל הני דמפרש בחטאת בקדשי קדשים מיירי: ואין מועלין בעורה. דשל כהנים הוא דכתיב עור העולה אשר הקריב לכהן לו יהיה: ומועלין בבשר עד שתצא לבית השרפה. דכלל הוא: שהי הלחם מועלין בהן מחוקדשי. בקדושת פה: קדשי בחנוך. היינו תחילת הקרבה ותיקון הקרבה אבל אחר שנקרבו לא כתב בלינה משום דשאי הלחם נאכלים לא מרגע משנים ולא יותר על שלשה ואם יש מסר שכתוב בלינה מסבר לאחר זמן אכילתן נפסלות בלינה הוכשרו בעלים אל הנבה דכיון דקרבו קדרין לחם: ואין בהן מעילה. דיש בהן שעת היתר לכהנים ובבר נעשה מצותן: לחם הפנים. נמי בהוצאה מסבר דלא בחר בה בלינה. היתר

[מנחות יא.]

[בטשות יא.]

[בטשות יא.]

שיטה מקובצת

ג) תוספות הבא כתיב מתיב אבות דרבי אבין תיבת דשמואל נמחק: ב) תנאי אליבא את ר' נמחק: ג) עד שיותך הבשר אות ר' נמחק: ד) מועלין בעורה אבל: ה) ומבא ואין מועלין: ו) ובלינה עד' תוס' זבחים (דף כ' ע"ב): ז) בו מחוקדשי קרבו בתנור הוכשרו ליפסל: ח) חייבין עליהן משום אות ר' נמחק ואין בהו מעילה אות ר' נמחק המנחות מועלין בהן

משחוקדשו כפה קדשו בכלי הייבו כלי ראשון שהיא ביבא הוכשרו ליפסל כו' ל"ג ובוצא דכלי לא מקדש ליפסל ביצא עד לאחר קפיצה הייבו עבודה קפיצה כדספרש במנחות וא"ת א"כ מנחת נסכים ומנחת כהנים דלית בהו קפיצה ה"נ ולא מיפלגי ביצא וכ"ת ה"נ א"כ לא לישתמיט תנא דאשמעינן בשם דוכתא ר"ל דוראי שאר מנחות נסכים ומנחת כהנים כלי לכר מקדשים ליפסל ביצא כמו קפיצה בשאר מנחות וכן קאמר הבא דנבי שאר מנחות אין חייבין עליהן משום פגול ניחר ומבא עד לאחר שיקריב הקומץ דקאמר הבא ונבי מנחת נסכים ומנחת כהנים אדרבן מיד בשנקן קדשי בכלי הוי כשאר מנחות לקפיצה ובמנחות הארכתי. תוס' מהר"ם ז"ל: ט) הגרנה מאפר תפוח. גל גדול מאפר השרפה שמקלקין לאמצע המזבח לצד [אחר] כדי לסרר המערכה וכמה פעמים שהיה עליו ת"ק כור ומשם הוי תרומין כל יום מלא מתחה והיה מניח אצל המזבח קרמה כדמפ"ש בזבחים והשאר היה צריך להוציא לבית הדשן: לפני הדשן דשן כ"ע לא פליגי דמועלין דאבית לא נעשית מצותן שעדיין צריך לתרים הדשן: כי פליגי לאחר תרומת הדשן. וקדום שעשו שום עבודה והקמ"ת מאותו יום דאל"כ הוי לפני תרומת הדשן מן אותו יום: רב אמר אין מועלין כו' שהרי נעשית מצותן שנתרמה הדשן ואפילו ס"ל לרב בהא כי' יוחנן דקאמר בפ"ב דיומא דבני הוצאת הדשן ר' בנדים ובני כהן כשר לרגנן התם ס"ם פליג עליה נבי מעילה כיון דאין להוצאת הדשן זמן קבוע אינה עבודה שיעלו בה: ורבי יוחנן סבר כיון דצריך מגרי כוותה בקרושתיה קיימא ואפילו לר"ל דאמר בפס' יומא דסי' כב' בגרי כוותה ס"ם מני שאיר סב' כו' יוחנן דהבא דאמר מועלין ואפילו לרבי אלעזר דסבשיר [בעל מ"ם] בהוצאת הדשן יכול (ליהנות) [לסבור בות"ה] משום דכיון דצריך בגרי כוותה מצות היא וא"כ דבר שלא נעשה מצותו היא ומועלין בו: עד שתצא לבית הדשן. פי' וקשיא לרב דלרב אין מועלין בה עד שעת הרמה: אימא עד (שתצא) לבית הדשן. שת"א לבית הדשן והייבו שעת הרמה דמאחר תרומת הדשן [אין מועלין באחר] הדשן כל זה תחר מן התיס' שבדשים: י) כיון דצריך בגרי כוותה דכתיב ולבש הכהן מדו בד וגו' בקרושתיה: יא) רב אמא עד: יב) ומיצה דמן אלמא אות ה' נמחק: יג) ומיצה לא תיבת דמה נמחק: יד) המוקף קאי בשקים: טו) הבשר: טז) בגלין כיון דלשרפתם מחוקדשי לא נעשית מצותן: יז) לחבשיר ליפסל בטבול אות ר' נמחק: יח) בשר

(ל"ל כפרק קדשי קדשים המלח המוקף שמלקן)

ט מ' מ"י ס"ס ס"ל מכ"ל: י ג מ"י פ"ב מהלכות מעילה ס"ב:

יא ד מ"י פ"י מהלכות תנות המזבח ס"ל ג ופ"ב מהלכות מומחת מזבחין הלכה ז:

יב ה מ"י פ"ח מהל' מעילה פס"מ הלכה ו:

יג ו מ"י פ"ב מהלכות פסה"מ הלכה ה:

יד ז מ"י פ"ב מהלכות מעילה הלכה ג:

טו ח מ"י פ"י מהלכות תנות המזבח הלכה ג ופ"ב מהלכות מומחת מזבחין הלכה ז:

יז י מ"י פ"ב מהלכות פסה"מ הלכה ט ופ"ב מהלכות מומחת מזבחין הלכה ז:

יח כ מ"י פ"ב מהלכות מעילה הלכה ד:

יט ל מ"י פ"ב מהלכות מעילה הלכה ד:

כ ם מ"י פס הל' ג:

כא ג ם מ"י פס הל' ב ומלכה ד:

כב ע ם מ"י פס הל' ו:

כג צ מ"י פס הל' ם:

כד ק מ"י פ"ל מהל' תנות המזבח הלכה יג:

כה ר מ"י פ"ב מהל' פסה"מ הלכה יח:

כו ש מ"י פס פ"ל הלכה ת:

רש"י ל"ג אבל המוסר לעיל נרסי' בגיגה

כז ת א מ"י פ"ב מהל' מעילה הלכה ם:

[בטשות יא.]

כח ב מ"י פ"ל מהל' תנות המזבח הלכה יג:

כט ג מ"י פ"ם מהל' מעידין ומוסרין הלכה יד:

ל ד מ"י פ"ב מהלכות מעילה הלכה ת:

לא ה מ"י פס הל' ז:

לב ו מ"י פ"ל מהלכות תנות המזבח הלכה יג:

לג ז מ"י פ"ב מהלכות פסה"מ הלכה ו:

לד ח מ"י פ"ב מהלכות מעילה הלכה ז:

לה ם מ"י פס הל' ג:

לו י מ"י פס הלכה יד ופ"ב מהל' מעידין ומוסרין הלכה טו:

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com